

Густав Гюленборг
Кукувица и пчела

„Ей, кукувичке, я кажи –
пчелата почна да жужи, –
защо през всички пролети чудесни
здрависваш ни с едни и същи песни?
Нима не знаеш, че сме зажаднели
да ни приветстваш с нови чудни трели?
От майсторите се учи!“

„Ах, мила моя, не бръмчи!
Нима светът от старата пчела
очаква нови някакви дела!
Когато смесваш восък с мед,
променяш ли традиция и ред?
Без тия шестоъгълничета веднъж поне
строила ли си питки? Не!
От нов напев гласът ми ще пострада,
пък аз съм толкоз хубава и млада!...“

„Трудът и песента – пчеличката отвърща –
не слагай на везна една и съща!

Доброто нека е навред благословено:
трудът ми да е спорен, гласът ти – вдъхновен.
Което е за полза – да бъде неизменно,
което – за наслада, променяй всеки ден!“

КРАЙ

© Георги Ивчев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3972>]